

ham selv, og det skal den ærede Taler huske paa, at naar Ministeriet lader være at gaa til Domstolene, efter at det er beskylt mangfoldige Gange for Grundlovsbrud, aabent og utvetydigt, saa er det en underlig Modsetning at forlange af Folkethinget, at det skal gaa til Rigsretten; det kan Folkethinget gjøre, men det er ikke pligt for Folkethinget. Vi kunne udsætte en Tiltale mod Ministeriet Estrup i 20 Aar; vor Tiltale forældes ikke. Det Sidste jeg hørte om denne agtværdige Indretning, som man kalder Rigsretten, er, at den sik optaget i sin Midte en Mand, der er Medunderskriver af det første Provisorium, General Hassner; han var Medunderskriver af det første Provisorium, og ham sætte de ind i Rigsretten; han skal dømme over sine egne Handlinger; har det nogen Betydning? Er det ikke et Spot for Rigsretten at faae et saadant Medlem, som har kundgjort sig som første Provisorist her i Landet? Og ham anbefaler det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen). Nei, der er ingen Forstand i den Tale, som her fremføres, og Folk, som have Begreb om, hvad Partivæsen er, ville ikke gaa til Rigsretten under Ministeriet Estrup; men naar han er borte engang, ja da have vi vor Tiltale fri og uforbeholden, og jeg skal ikke være den Sidste til at sige: Lad os faae de Mænd dømte eller ogsaa frikendte. Jeg tror derfor, at for Diebliffet foreligger slet ikke Spørgsmaalet om at gaa til Rigsretten; her er kun Tale om, hvorvidt Folkethinget vil bruge sin grundlovmæssige Ret til at forkaste eller vedtage den foreliggende Lov, og ikke om noget yderligere Skridt. Regjeringen paaberaaber sig selv § 25 i Grundloven, og det er netop i Kraft af den samme Paragraf, at Sagen foreligger for Rigsdagen og følgerig ogsaa for Folkethinget til Vedtagelse eller Forkastelse. Hvorledes Thinget vil stille sig, hvis Finansministeren efter Afstemningen i Dag, dersom den gaar ham imod, kommer her med et Forslag angaaende den samme Lov, har jeg ikke nogen Forpligtelse eller egentlig Berettigelse fra Venstres Side til at omtale, og det lader jeg foreløbig ligge, indtil jeg ser Ministeren her pligtsskyldig paa sin Plads, som han nu har forladt paa en Maade, som man egentlig skulde betegne her ligefrem, men som jeg nu vil lade staa hen; det overlader jeg til Folkedommen, at Ministeren gaar her fra Folkets Udsendte, at han forlader sin Plads med Følge af sine Medskyldige paa en Tid, da vi vilde begynde at drage ham til Ansvar. Det lader jeg nu altsaa staa hen, indtil Ministeren

pligtsskyldig kommer her og overtager Ansvar for sine Handlinger. Jeg tror dermed at have besvaret det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds. Med Hensyn til det, der er udjagt af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds, da skal jeg slet ikke fragaa, at der var en Skilleveg eller en Stygge mellem Konge og Folk allerede under de to foregaaende Ministerier, men var det ikke Ministeriets Op-gave at faae denne Klost udfyldt? Dengang Kongen mødte for Rigsdagen og selv aabnede den i 1875 — maaste det var i 1874, det huffer jeg ikke i dette Diebliff, men det var, da Jonnesbech var bleven Førsteminister — da mindes jeg, at Kongen udtalte, at hans Opgave var at tilveiebringe Enighed i Folket, Enighed og Samstemning i Folket. At dette nu ikke skete under Ministeriet Jonnesbech, dertil hjalp vistnok selve det ærede Medlem fra Thisted (Sagd) og maaste det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) ogsaa, og ligeledes maaste Førsteministeren selv i Landstinget, jeg mener den nuværende Finansminister; thi det var væsentlig Høre, som omstodte Ministeriet Jonnesbech, og som vilde have Plads for et andet Ministerium, og det laa da formodentlig i Planen, at Jonnesbechs Efterfølgere skulde være Estrup og hans Mænd. Jeg veed ikke, om det var Hensigten, men i alt Fald blev da Estermændene disse. Nu kunne altsaa disse ærede Talere fra Thisted og Helsingør og deres Meningsfæller ikke med Føie komme med den Fortælling, at det ikke er værre under Estrup, end det var under Jonnesbech og Holstein. Thi for det Første maatte jo Ministeriet Estrup vide, at det bedre end Ministeriet Jonnesbech kunde tilveiebringe Enighed og Samstemning omkring Kongen, ellers skulde jo dette Ministerium ikke have overtaget Portefeuillerne, ellers sved det jo, idet det overtog dem, det Forlangende, som Kongen havde udtalt her i Rigsdagen et Aars Tid forud. Dernæst sagde jeg ogsaa i mit første Foredrag, at ingenstunde havde der været tastet en saa mørk Slagstygge over Forholdet mellem Konge og Folk her i Landet — i det Mindste i Grundlovens Tid —, som Tilfældet var i denne Sommer, og jeg har gennemgaaet Stykke for Stykke, hvorledes Ministeriet hidser Befolkningen, hvorledes det bruger sin Magt til at bevirke den Uro og Gjæring, som det selv forkynder, skal være Maalet for dets Love. Kan det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) fragaa Sandheden af, hvad der stod i den allerunderdanigste Foreskilling, kan